

ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΛΑΕΡΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΑΛΕΙΦΟΣ ΣΤΟΝ «ΞΕΡΙΖΩΜΟ». ΣΤΗ ΜΕΣΗ, ΝΟΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΙΜΙΛΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ ΣΤΟ «ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΚΑΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ». ΔΕΞΙΑ, ΟΙ ΕΞΙ «ΑΝΤΡΕΣ ΕΤΟΙΜΟΙ ΓΙΑ ΟΛΑ».

Ο χειμώνας «ζεστάθηκε»

Το κρύο μπορεί να δυνάμωσε. Αλλά ο θεατρικός χειμώνας «ζεστάθηκε». Όπως το είχα προβλέψει. Χωρίς να κομίζω γλαύκα. Κάθε χρόνο έτσι συμβαίνει.

Στο «**Απλό Θέατρο**» ο Αντώνης Αντύπας «συνανιέται» για τρίτη φορά με τον Μπράιαν Φρίελ, ο οποίος, καθώς φαίνεται, πολύ «του πάει». Ένα έργο παλαιότερο (1980) του Ιρλανδού συγγραφέα, ο «Ξεριζωμός», με το οποίο θίγει το πολιτικό θέμα που πάντα καίει τον τόπο του, ανατρέχοντας στην εποχή που οι Άγγλοι ξεκίνησαν την προσπάθεια να ξεριζώσουν την κέλτικη γλώσσα από την Ιρλανδία, και στο οποίο η ίδια η γλώσσα γίνεται βασικός μοχλός, ζωντανεύει σε μια πολύ ενδιαφέρουσα παράσταση με σημαντικές ερμηνείες από τη Μάνια Παπαδημητρίου και τον Μάνο Σταλάκη και με μια συγκλονιστική του ώριμου Δημήτρη Καταλειφού.

Ο Σταμάτης Φασουλής στο «Πόρτα» οργάνωσε ένα έξοχο ψυχαγωγικό θέαμα –έστω κι αν του λείπει η «ζωντανή» ορχήστρα– πάνω στο πολύ επιδέξια «μεταποιημένο» από τον Τέρενς ΜακΝάλι σε μιούζικαλ σενάριο της ταινίας «The Full Monty» Αντρες έτοιμοι για όλα», με άξιους συμπαράστατες τον Γιώργο Πάτσα (σκηνικά-κοστούμια), τον Δημήτρη Παπάζογλου (χορογραφίες), τον Αλέξιο Πρίφτη (ενορχηστρώσεις-μουσική διδασκαλία), τον Άρη Δαβαράκη (στίχοι), την

Ντέννη Βαχλιώτη-Στεφανάκη (κοστούμια) και τον Λευτέρη Παυλόπουλο (φωτισμοί). Η Σοφία Φιλιππίδου και ο Αντώνης Λουδάρος θριαμβεύουν, αλλά και ο Θοδωρής Αθερίδης, η Χαρά Κεφαλά, ο Γιώργος Χρανιώτης, η Μάντυ Λάμπου και άλλοι ηθοποιοί σε μικρότερους ρόλους ανταποκρίνονται με τον καλύτερο τρόπο στα ζητούμενα.

Η Άσπα Τομπούλη ανέβασε («Αργώ») με κάποια ψυχρότητα, αλλά με προσοχή και ακρίβεια, το πιο πρόσφατο έργο του Μάμετ «Αμαρτίες και πταίσματα» –έναν απρόσμενο Μάμετ με ατμόσφαιρα Χένρι Τζέιμς και ύφος Όσκαρ Ουάιλντ, που ξεχειλίζει από χιούμορ. Στην παράσταση, που θα την ήθελα πιο «λαμπερή», πλάι στη «διστακτική» Αιμιλία Υψηλάντη ξεχώρισα την τέλεια για το είδος και μακριά αυτή τη φορά από υπερβολές Νόνη Ιωαννίδου.

Στο «Σύγχρονο Θέατρο Αθήνας» το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, μετά τον περσινό «Φάουστ» –σύνθεση διαφόρων κειμένων από τον Θέμη Μουμουλίδη σε μια σκηνοθεσία του που βασιζόταν στα εφέ, στο σκηνικό του Γιώργου Πάτσα και στο κύρος των ηθοποιών κι όχι στην ουσία του λόγου, με έξοχο Μεφιστοφελή τη Μάγια Λυμπεροπούλου και πολύ καλή Μαργαρίτα τη Φένια Παπαδόδημα, αλλά κάπως «βαρύ» τον Φάουστ-Μηνά Χατζησάββα–, επαναλαμβάνει και τη μαύρη σάπια της Ντέμμι Ίσιτ «Η γυναικία που μαγείρεψε τον άνδρα της». Ενδιαφέρον κείμενο φεμινιστικής σκοπιάς, «σπιντάτ» σκηνοθεσία του Γιάννη Μπέζου, καλή δουλειά του Δαμιανού Ζαρίφη στα σκηνικά και στα κοστούμια και του

Κώστα Θωμαΐδη στη μουσική επιμέλεια και ο Θανάσης Ευθυμιάδης που, παρά κάποιες υπερβολές, δίνει ένα καινούργιο στίγμα στην υποκριτική του, παισιωμένος από την καλή και συγκρατημένη εδώ Ρένια Λουιζίδου, που δεν μου άρεσε μόνο σε κάποιες εντάσεις της, και την έξοχη Ευαγγελία Μουμούρη.

Ατύχημα το παραστασιακό αποτέλεσμα στον «Βόιτσεκ» του Μπίχκερ, που ανέβασε («Πορεία») με «μεταμοντέρνες προδιαγραφές» η Άντζελα Μπρούσκου. Ο Κωνσταντίνος Αβαρικώνης προσπαθεί στον επώνυμο ρόλο, αλλά η φλεγόμενη λάβα του κειμένου μετατρέπεται σε έναν ανοούσιο, βαρετό πολύ.

Εκτός των τειχών

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥ «ΜΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙΣ ΦΙΛΙΑ».

- Στη Θεσσαλονίκη είδα το καινούργιο έργο «Μου θυμίζεις φιλιά» του Ικανού Άκη Δήμου, δεινού διαλογίστα, ο οποίος έχει, για δεύτερη φορά, μια ευτυχική συνάντηση με τις «Νέες Μορφές» και τη Μαγδαληνή Μπεκερή, που είχε σκηνοθετήσει και το «Τα λουλούδια στην κυρία».
- Στο ΔΗΠΕΘΕ Βόλου είδα μια συμπαιθητική παράσταση του Άκου Μπισούλη, που διασκεύασε για το θέατρο διηγήματα του Παπαδιαμάντη. Και ένα μονόλογο που άντηλσαν με επιτυχία από «Το τρίτο στεφάνι» του Κώστα Ταχτσάοι Θανάσης Νιάρχος και ο σκηνοθέτης Νίκος Καραγιώργος, ο οποίος όμως δεν εμπιστεύτηκε το κείμενο και οδήγησε τη Μίνα Αδαμάκη σε μια υπερφορτωμένη, φλύαρη και περιγραφική παράσταση που έμεινε στην επιφάνεια.
- Με ανεπάρκειες η παράσταση του Κωστή Τσώνου στο «Ημερολόγιο της Άνας Φρανκ» των Γκούντρικς και Χάκετ, ένα χωρίς φιλοδοξίες αλλά συγκινητικό εργάκι που είδα στο ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας, με μια πεισιτικότητα, όμως, ερμηνεία στον επώνυμο ρόλο από την Κωνσταντίνα Τακάλου.